

Van blond stuk naar vrouw 'met plooiën'

Haar moederrol in de musical **Blood Brothers** noemt Joke Bruijs 'een cadeautje'. Het zijn haar eerste stappen in de wereld van de professionele musical. "Ik ben een gelukskind"

Een prachtige rol was het. Dat realiseerde ze zich goed. Toch weigerde Joke Bruijs in eerste instantie de moederrol in de musical **Blood Brothers**. Haar verplichtingen lagen bij de KRO en de opnamen van de comedy **Toen** was geluk heel gewoon. "Kijken toch twee miljoen mensen naar." En om televisie én theater te doen, nee, daar had ze even geen zin in. De KRO begreep haar dilemma en koos voor uitstel van het Gewone Geluk. "Heeft mijn ex-man Gerard ook wat meer tijd om te schrijven."

Auditie heeft ze nog nooit gedaan en hoefde ze ook nu niet te doen. Ze werd gevraagd. "Ik ben wat dat betreft een gelukskind. Het is altijd op me afgekomen."

Blood Brothers is een musical naar haar hart. Geen Megashow vol special effects, maar een verhaal van vlees en bloed. "Een beetje een Grieks drama,

met mooie muziek, prachtige rollen."

En een musical die zich al jaren volop staande houdt naast alle megaproducties en -zusjes in London.

"Als **Blood Brothers** ook hier een succes wordt, breekt ze hopelijk een lans voor anderen, soortgelijke musicalproducties," hoopt Joke.

Tot nu toe is de musical van Willy Russell, schrijver van onder meer **Educating Rita** en **Shirley Valentine**, vooral een succesverhaal.

De dramatische geschiedenis van een bij hun geboorte gescheiden tweeling ging in 1983 in London in première, kende sindsdien vele reisproducties en is sinds 1988 niet meer weg te denken van het Londense West End. Enkele seizoenen geleden bracht John de Mol de productie al naar Nederland, onder de titel **Geboren vrienden**. Nu heeft Joke van den Ende de fakkel

(vnr) Danny de Munk, Joke Bruijs, Frank Rigter en Annette Nijder spelen de hoofdrollen in **Blood Brothers**
FOTO Ray Christian/De Kroon Studio

overgenomen.

De moederrol geeft Joke Bruijs, zegt ze, weer eens de kans zich van een andere kant te laten zien.

Nu eens géén sexy blond stuk, maar een rijpere vrouw 'met plooiën'. Een mooie karakterrol én haar eerste echte professionele musical. "In Rotterdam heb ik wel eens een paar gelegenhedenproducties gedaan, deels met amateurs, die heel goed werden ontvangen. Kaatje Mosel en Mooi Katendrecht. Maar het is toch heel anders als je in een goed geoliede machine als deze terecht komt."

Ze heeft 'bijna alles' gedaan wat er in het metier te doen valt,

deed kluchten, werkte met de **Mounties**, stond in de **Revue**, zingt en speelde één keer een rolletje in een Nederlandse film. "De zeemeerman, geflopt, maar wel heel leuk om te doen. Het eindresultaat heb ik zelf nooit gezien. Geen idee hoe het eruit zag." Wat ze nóóit zal doen? "Een carnavalsliedje zingen. Dat is me weleens gevraagd. Maar ik houd helemaal niet van carnaval. Andere mensen kunnen dat veel beter."

Waar ze van baalt is de Nederlandse hokjesmentaliteit. Toen ze werd gevraagd met de ploeg van Don Quishocking mee te doen aan **Kaltes Grauen**, een cabaretprogramma met repe-

toire van Erika Manns legendarische **Pfeffermühle**-cabaret, werden de wenkbrauwen al bij voorbaat gefronst. "Kreeg je reacties als 'Wat moeten zij nou met dat meisje van de **Mounties**'. Maar de jongens hadden vertrouwen in me, gingen door. Voor mij was het een geweldige uitdaging. Ik voelde dat ik het kon. Ik wilde het laten zien. En uiteindelijk was vriend en vijand juichend. Dat was voor mij een grote, persoonlijke overwinning. Pas nog hebben we een paar besluiten voorstellingen gedaan. Echt een feest. "Net zoals **Blood Brothers** 'een cadeautje' is. Al zal ze de moederrol niet het hele seizoen, continu spelen. Ze 'deelt' de moeder met **Angela Groothuizen**. "In februari beginnen de opnamen van **Toen** was geluk heel gewoon weer. Dan zal ik mijn rol in **Blood Brothers** te zien zijn.

Corrie Verkerk